

Irina Spešilova – Sisteminio katalogo kūrėja

Laimingi žmonės, galintys pasakyti, kad savo darbo vietoje patiria gyvenimo pilnatvę: dirba mėgstamą darbą intelektualioje terpėje, o tas darbas sutampa su jo dvasinio gyvenimo kriterijais. Viena iš jų – Irina Spešilova – ilgametė Bibliotekos sisteminio katalogo kūrėja ir puoselėtoja.

Irina į pasaulį atėjo 1947 m. sausio 17 d. Šiauliuose, inteligentiškoje, darnioje, mylinčioje šeimoje, suformavusioje stiprias dvasines vertybes visam gyvenimui.

1965 m. Irina baigė Vilniaus 5-ąją vidurinę mokyklą ir įstojo į tuometinio Leningrado Gerceno pedagoginį institutą – pasirinko anglų kalbos studijas, tačiau dėl ligos jų tęsti negalėjo.

Nuo 1968 m. vasario 23 dienos visą tolimesnį profesinį gyvenimą Irina susiejo su Lietuvos mokslų akademijos Vrublevskių biblioteka. Ji pradėjo dirbti Fondų ir vartotojų aptarnavimo skyriuje ir tais pačiais metais įstojo į Leningrado N. Krupskajos valstybinį institutą, kurį neakivaizdžiai studijuodama baigė 1973 m.; įgijo aukščiausiąją bibliotekininkės-bibliografės kvalifikaciją.

Nauju Irinos gyvenimo etapu tapo 1975 metai, kuomet ji buvo paskirta tolimesniam darbui į Knygų tvarkymo ir katalogų skyriaus sisteminimo grupę. Čia ją gyvenimas suvedė su dviem neeilinėmis Bibliotekos asmenybėmis, tapusiomis kelrodėmis žvaigždėmis jos visame profesiniame ir žmogiškajame kelyje. Irenos Ilikevičienės – tuometinės skyriaus vedėjos bei Alinos Šidiškienės – sisteminimo grupės vadovės, profesinio ir žmogiškojo žavesio paveikta, Irina atranda savo profesinį pašaukimą viename labiausiai intelektinių išteklių reikalaujančiame bibliotekinio darbo bare – sisteminime.

Plati erudicija, profesionali intuicija, dalykiškumas leidžia Irinai Spešilovai į kiekvieną dokumentą, patekusį į jos rankas, pažvelgti per savo intelektinių galių prizmę ir suteikti jam reikiamą vietą mokslinėje klasifikacijos sistemoje.

1982 m. gruodžio 1 d. Irina Spešilova buvo paskirta Sisteminimo sektoriaus vadove. Tuomet atsisleidė dar vienas šios talentingos asmenybės bruožas – pedagoginė gyslė, kuri, matyt, paveldėta iš mamos, ilgametės pedagogės. Irina turėjo nemažai mokinių, ir visos bendradarbės, kurioms ji kantriai ir tolerantiškai perdavė savo profesinę patirtį, net seniai palikusios Biblioteką, kasmet prisimena savo buvusios vadovės ir mokytojos gimtadienį – renkasi kartu, pareiškdamos savo padėką ir pagarbą.

Šešiasdešimties metų gyvenimo atkarpa, kurią laikas nubrėžė Irinos gyvenimo kelyje, – tai metas, kai gali džiaugtis ne tik savo patirties žiedais, bet ir subrandintais darbo vaisiais. Galima drąsiai sakyti, kad visus gražiausius savo gyvenimo metus Irina atidavė vienam pagrindiniam tikslui – Bibliotekos sisteminiam katalogui, pagrindiniam jos viso gyvenimo darbo vaisiui. Juo naudojami ir Bibliotekos darbuotojai, ir Bibliotekos informacijos vartotojai.

Irinės Spešilovos profesinė ir visuomeninė veikla buvo įvertinta dvylika direkcijos padėkų, Lietuvos mokslų akademijos Prezidiumo garbės raštu, o svarbiausia – nuoširdžia bendradarbių pagarba ir meile.

Dirbti mėgstamą darbą, jausti, kad jis žmonėms reikalingas, jausti, kad ir pats esi reikalingas, – tai ir yra laimė.